

cesní a exekuční útraty. Z předložených dokladů a z připojených exekučních spisů plyne, že veškeré tyto účtované útraty vznikly při vymáhání hlavní pohledávky, tyto útraty jsou tedy jako vedlejší závazky příslušenstvím této pohledávky podle § 912 obč. zák. a jako takové dlužno je přisouditi v rámci jistoty pro vedlejší závazky až do výše této jistoty. Ježto však tyto účtované útraty překročují výši zřízené jistoty pro vedlejší závazky, mohl rekursní soud vymáhající straně přisouditi jen tuto jistotu pro vedlejší závazky per 3.000 Kč a jsou tímto veškeré tyto účtované útraty kryty až na menší částku. Zadnější věřitelé nemohou namítnouti, že jsou poškozeni, neboť z knihovního stavu, jenž směrodatným jest pro rozvrh podle § 214 ex. ř., plyne, že zástavní právo pro jistotu pro vedlejší závazky až do výše 3.000 Kč vtěleno bylo, takže tedy s touto jistotou počítati museli.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Názor rekursního soudu, že výrazem »vedlejší závazky«, pro které bylo vloženo právo zástavní do výše 3.000 Kč, byly míněny veškeré s vymáháním pohledávky, o kterou jde, spojené útraty, jest správný. Jestliže ve smlouvě, v níž byla jistota pro vedlejší závazky zřízena, není přesně uvedeno, pro které konkrétní závazky byla jistota zřízena, jest tím rozuměti vedlejší závazky, které podle všeobecných zásad exekučního řádu o rozvrhu nejvyššího podání nelze zapraviti z rozdělované podstaty buď vůbec neb aspoň ne ve stejném pořadí s kapitálem, které však jsou v takovém poměru, že jest je považovati za příslušenství vymáhané pohledávky (§§ 912, 447 obč. zák., § 16 knih. zák., § 54 j. n.). Vymáhající věřitelka podala doklady, že jí tyto útraty vznikly exekucemi vedenými pro tutéž pohledávku, tvoří tedy příslušenství této pohledávky, a nebyly-li přikázány v pořadí kapitálu, byly právem přikázány v rámci kaue pro vedlejší závazky.

Čís. 15234.

Šlo-li o t. zv. hostinec s rybolovem a vypovídánému nájemci tato okolnost byla známa, není výpověď z nájmu neurčitá, nebylo-li v ní uvedeno, že mimo místnost není vypovídáno též právo rybolovu.

(Rozh. ze dne 27. května 1936, Rv I 908/36.)

N i ž š í s o u d y prohlásily soudní výpověď danou žalobkyní A žalované B za zrušenou jediné z toho důvodu, že neobsahuje přesné a úplně označení pachtovaného předmětu, ježto prý se zmiňuje jen o hostinských místnostech a nikoliv také o právu rybolovu, ačkoliv i toto bylo předmětem pachtovní smlouvy.

N e j v y š š í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody :

Předmětem pachtovní smlouvy ze dne 28. března 1920 byly realita (hostinec) s nádvořím a sklepem, k této realitě přiléhající zahrada a s vlastnictvím deskového statku spojené právo rybolovu na pravém břehu Vltavy. Žalobkyně uvedla sice v soudní výpovědi, že dává žalované »výpověď« z nájemní smlouvy, týkající se všech místností hostince i se dvorem a sklepem a zahradou v ten smysl, že nájemní poměr se končí dnem 1. října 1935 a že žalovaná je povinna vypovídané místnosti vykliditi a žalobkyni odevzdati«, leč prohlásila k námitce žalované ihned při prvním ústním jednání, že výpověď se týká i práva rybolovu. Z tohoto prohlášení je patrné, že bylo úmyslem žalobkyně zrušiti nájemní smlouvu výpovědí v celém jejím rozsahu, nikoliv jen v příčině části nájemního (pachtovního) předmětu; tomu nasvědčuje i snaha žalobkynina případnou nejasnost výpovědi napravití doplněním výpovědi v příčině práva rybolovu. Výslovné uznání formální vadnosti výpovědi nelze z tohoto postupu žalobkyně vyvozovati, nýbrž jde tu o procesní opatrnost, která byla vzhledem k dotčené námitce žalované opodstatněna. Než k řešení otázky, zda sporná výpověď byla určitá a úplná, bylo třeba zabývati se tvrzením žalobkyniným, že žalované straně je dobře známo, že právo rybolovu jest příslušenstvím hlavní věci, t. j. nájmu (pachtu) reality, která je předmětem výpovědi, a že bylo již ve sporech předcházejících rozhodnuto o vedlejší povaze práva rybolovu. V této příčině bude třeba řízení doplniti provedením potřebných důkazů, jichž se žalobkyně dovolávala, neboť obsah předložené pachtovní smlouvy není dostatečným podkladem k řešení této otázky. Bude-li zjištěno, že zmíněné právo rybolovu jest v takové souvislosti s pronajatým hostincem, že jen nájemník hostince může právo rybolovu vykonávati, že tedy jde o tak zvaný hostinec s rybolovem a že to bylo žalovanému známo, pak by nebyla výpověď, tak jak byla žalobkyni dána, ani neurčitá, ani neúplná a dostačovala by s hlediska formálního práva k zrušení pachtovní smlouvy také v příčině práva rybolovu, i když o něm ve výpovědi nebyla zmínka. Při tom dlužno také uvážiti, že strany netvrdily, že na pronajatých nemovitostech byla zvláštní zařízení, sloužící účelům rybolovu, takže by v této příčině nějaký zvláštní příkaz k vyklizení a odevzdání nepřišel v úvahu. Pro uvedenou vadnost řízení (§ 503 čís. 2 c. ř. s.) bylo rozsudky nižších soudů zrušiti.

Čís. 15235.

I. Len také odvrácanie zákazníka od súťažiteľa je v rozpore s dobrými mravmi súťaže, ktoré je n e s l u š n é; nezáleží na tom, že sa stalo len raz a voči jedinému zákazníkovi, ani na tom, že zákazníka od súťažiteľa neodvrátilo; stačí, že bolo samo o sebe spôsobilé súťažiteľa poškodiť.

II. Žalobná žiadosť u zdržovacích žalôb podľa zákona proti nekalej súťaži (čís. 111/1927 Sb. z. a n.) musí obsahovať presné označenie zá-